

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Juno.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Lachrymæ oboriuntur, indigent invicem commiseri, de quibus Elaias: *Sicut salices super præterfluentes aquas.* Alii torrentem loco hoc pro præsentis vitæ decursu capiunt, in quo subita tot incommoda quotidie nobis ex improviso ingruunt, qualibus Christus noster exercei voluit, qui & ipse de torrente, qui secus hanc viam præterfluit, bibere non recusavit.

DE MORO. CAP. XXX.

IN quibusdam arborum variarum commentariis, in amicorum quorundam gratiam conscripta fortitudinem ex quercu, iustitiam ex palma, temperantiam nuper ex salice significari ostendimus. Nunc autem (Grana) quartam etiam his addemus Heroïnâ, quæ quidem prudentia est.

PRUDENTIA. CAP. XXXI.

EAm per morum ex arboribus significari ex eo compertum est, quod una omnium prædicationis prudentissima censetur: utpote quæ non ut multæ properat, quæ ubi primum lenioris mitioris-que aliquantulum auræ spiraverit, erumpunt in germina, & flores exsinuant magna interdum strage, ob temporis inconstantiam. At morus ne pruina lædi possit, quam hostem sibi perniciosum agnoscit, non ante germinat quam frigus penitus fugatum esse cognoverit, atque ad amoenissimam adulti veris tempora perventum omnino sit. Addit hoc, quod rem prope conficit, & quod sapientissimè illius præcepto mandatur, *το καριον ου ποσει.* Una enim ferè nocte tota germinat, fortim celerissima grandit & maturat, ne calor etiam adventantis injuria lædi possit.

*Ad Verbum
à Plin. libr.
16. cap. 25.
Morus quo
tempore
germinat.
Hinc forsitan
i lud. Eschibi
li apud A.
rbeneum
l. 2. uo 68
καριον ου
ποσει. Moro
maturior.*

DE CAPRIFICO.

TEMPERANTIA. CAP. XXXII.

SEd enim cum salicem pro castitate posuerimus, quæ bonæ mentis vinculo uti zona coercita se se probet, eamque temperantiam etiam esse interpretati sumus; cum virtus hæc ad alias quoque cupiditates coercendas, frenisque atque catenis compescendas progrediatur, sitque omnino temperantia, ex Ciceronis definitione, moderatio cupiditatum rationi obediens, optimè videntur Ægyptii fecisse, qui virtutem hanc per Caprificum expressere: ea siquidem collo Tauri quantumlibet lascivientis alligata, animal ferocire minimè permittit, sed lascivia ejus atque petulantia omni cohibita, eum obtemperantem reddit, neque quicquam sinit immodestius facere.

*Temperan-
tia defini-
tio.
à Plin. libr.
27. cap. 7.*

JUNO. CAP. XXXIII.

QUod vero alicubi videas Caprifici ramum simulacro Junonis appositum, ea de causa factum quod Nonæ apud Romanos erant Caprotinæ nuncupatæ: quibus, ut author Varro est, matronæ sub ficu Junoni sacra faciebant, & ex Caprifico virgam adhibebant, nempe ob memoriam pudicitie servatæ: cum Philotis ancilla Senatui suavit, ut pro matronis & virginibus, quas hostes dari sibi obfides petebant, ipsa cum ancillis aliis habitu matronali cultæ submittentur: cujus laudata sententia, cum omnes hæc secum potiones meracas in lætitiâ signum attulissent, conviviumque simulassent, hostes lætabundi, comestatione & potu gravidi, post jocos quieti se dederunt. Hic Philotis signum dedit ex Caprifico, per quam de monibus, ubi nata erat, propendentem

*Ad Verbum
à Macrobi.
Saturn. lib. 1.
cap. 11.
Philotis an-
cilla senten-
tia laudata
est.*

dentem irrepserat. Romani exciti impetum in dormientes faciunt, eosque cadunt, & clade scediffi-
A ma fugant, potitq; victoriam, sacrum id instituire, ut ancilla matronis æquatæ Iunoni, quam à Ca-
pitulo Caprotinam appellavere, sacrificarant. Ad hoc sacrum respexit Ovid, cum in arte dixit;
Porrige, & ancilla qua pennis luce pependit,
Lusa maritali Gallica veste manus.

DE LOTO. CAP. XXXIV.

INter arborum significata nulli apud Ægyptios major honos habitus quam Loto mirificæ omni-
no arbori, & quæ magnam cum cœlestibus consensum habeat, sitque veluti nostrarum rerum ad
superos internumcia.

ORTUS SOLIS. CAP. XXXV.

ERAT vero Lotos apud Ægyptios Sacerdotes exorientis primum Solis imago quædam, ubi in-
strictionem in ea residentem appoluisse: hinc utiq; vapores illos matutinos, qui à Sole moventur, *Has à Theo-
phrasio lib. 10. de plantis.*
significatum, exortum quippe, Lotos indicat: idque inde sumptum crediderint, quod ea ante Solis
emerulum implicata folia habeat, quæ quidem ita sensim exsnuantur aperiunturq; , uti magis & ma-
gis tollitur jubar Solis: maxime vero panduntur, ubi medium Deus iter emensus est. Eodem vero
decedente, folia ipsa vicissim contrahuntur, complicariq; incipiunt, ac insinuari, veluti nulli patere
velli ut quam numini quod venerantur, atq; ita quibus licet modis, eo abeunte sese intra claustra co-
hibeant. Quod, ut Proclus ait, observatum à Magis, ut nulla prorsus contatione sacram eam esse A-
pollini credentem, effecit.

VESTALIIUM INITIA. CAP. XXXVI.

ERAT & Romæ maxima in celebritate Lotos capillata, cui Vestalium virginum capilli cæsi defe-
rebantur, veluti puberum adolescentium Apollini, vel Esculapio ejus filio. Græci vero flumini-
bus patris casariam offerbant, illis eam dicebant, offerrebantq; , quod quandam omnino cum Lo-
torationem alimonie præ se ferebat, perinde ac arbor ipsa felix cognominata, tum ea, quam superius
attulimus ratione, quod Deo tam familiaris habeatur, ut sedes ejus statuatur, tum quod irriguo sem-
per solo pullulet. Neq; me fugit quas arbores Verranius dixit felices, sed quæ ille scripsit, ad augu-
ræ disciplinam retulit. Nobis hæc Ægyptiaca de ipsius naturæ vi satis fuerit desumpsisse.

DEI ADVENTUS. CAP. XXXVII.

UT vero ad Solis ortum revertamur, minime prætereunda est Memnonis statua sedens, nigro
lapide, quæ magna religionis celebritate in Æthiopia visebatur in quam ducem ipsum postea
quam ab Achille confossus fuit, transmigratum fabulantur. Erat ei diei advenientis indicium, ut Au-
roræ filius maternum officium imitaretur. Eo autem artificio fabricata erat, ut Sol primo statim or-
tu radios suos in os ejus ejacularetur, ac veluti plectrum aliquod ibi sonam excitaret, vocalique si-
gnificatione jam adesse Deum annunciareret.

MUNDI MOLES PLENA DEO. CAP. XXXVIII.

ALTI mundi molem ex ea specie, Deumq; in ejus medio compositum residentemque intelligere
maluerunt. Interpretatur hoc Jamblichus ad Porphyrium scribens: commentumque hoc i deo
ab Ægyptiis excogitatum ait, quod Lotos limosis præcipue locis fructificet, sitque in primis aquati-
ca: quod veteres illi præcipuum generationis argumentum contendebant, qui Oceanum rerum pa-
rentem omnium dicitarent. Observaverant autem in ea demum omnia orbis ulata & rotunda, quip-
pe folia atq; poma, ex qua quidem effigie perfectissimaque forma mentis actionem perfectioni in-
tentam ostendi profitebantur. Deum verò infantili ætate, utpote unicum atque perpetuum rerum
omnium principium, nullo conficiendum senio, neq; ipsum ulli, ætatum variantiæ obnoxium, super
actio-
Divis.

OOOO